

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšera a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **Š. L.**, o podání žalobce ze dne 30. 10. 2015 proti rozhodnutí o přemístění žalobce k výkonu trestu do Věznice Kynšperk nad Ohří,

t a k t o :

Věc **se postupuje** Městskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podáním ze dne 30. 10. 2015 doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 3. 11. 2015 se žalobce domáhal přemístění k výkonu trestu do věznice poblíž domova osob blízkých. Poukázal v této souvislosti na § 65 a § 82 s. ř. s. a na blíže nespecifikované rozhodnutí, kterým byl zařazen do výkonu trestu ve Věznici Kynšperk nad Ohří. Zmínil § 9 odst. 3 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů (dále „zákon o výkonu trestu“), podle kterého umístování odsouzených do jednotlivých věznic v souladu s rozhodnutím soudu o zařazení do určitého typu věznice provádí generální ředitelství Vězeňské služby ve spolupráci s ředitelem věznice, ve které odsouzený nastoupil k výkonu trestu. Namítl, že v důsledku jeho přemístění dojde k významnému omezení návštěv ze strany jeho manželky a pěti dětí, neboť Kynšperk nad Ohří se nachází zhruba 200 km od jejich bydliště, a rodina nemá dostatek peněz na cestování.

[2] Žalobce poukázal jednak na § 65 s. ř. s., upravující řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, a zároveň na § 82 s. ř. s., upravující řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem. Podání však neobsahuje všechny náležitosti dle s. ř. s. a nelze tudíž jednoznačně identifikovat, o jaký žalobní typ se jedná. Zejména zde chybí označení žalobou napadeného rozhodnutí, resp. označení zásahu, proti němuž se žalobce domáhá ochrany.

[3] Nejvyšší správní soud, na který se žalobce obrátil, však není příslušný k rozhodování ani o žalobě proti rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s., ani o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s. Jeho působnost je vymezena v § 12 s. ř. s., podle kterého Nejvyšší správní soud jakožto vrcholný orgán správního soudnictví zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování zejména tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech proti rozhodnutím krajských soudů ve správním soudnictví a v dalších případech stanovených zákonem (např. ve věcech politických stran a politických hnutí podle § 94 a násl. s. ř. s. nebo o kompetenčních žalobách podle § 97 a násl. s. ř. s.).

[4] Podle § 7 odst. 1 s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud. Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. je zásadně k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.

[5] Byť žalobce v žalobě výslovně neoznačil žalovaného, poskytl vodítko k jeho specifikaci, a to shora citovaný § 9 odst. 3 zákona o výkonu trestu, podle kterého generální ředitelství Vězeňské služby ve spolupráci s ředitelem věznice rozhoduje o umístování odsouzených do konkrétní věznice.

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), platí, že v obvodu hlavního města Prahy působnost krajského soudu vykonává Městský soud v Praze a působnost okresních soudů vykonávají obvodní soudy.

[7] Na podkladě shora uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že za stávající procesní situace je třeba postoupit podání Městskému soudu v Praze (srov. § 7 odst. 4 s. ř. s.). Vzhledem ke shora popsaným nedostatkům podání nelze předjímat následný postup ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. listopadu 2015

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu